

FULD TALE

29. september 2021

Samrådsspørgsmål x og Y:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan stillingen som »strategisk medarbejder til Politik og Kommunikation« til Kulturministeriets departement, som har været slået op af Kulturministeriet, adskiller sig fra stillingen som "særlig rådgiver", udover at stillingen besættes efter andre ansættelsesregler end dem, der gælder for de særlige rådgivere.

Ministeren bedes redegøre for, om ansættelsen af en »strategisk medarbejder til Politik og Kommunikation« i Kulturministeriets departement, som er en neutral embedsmand, men med stort set samme opgave-portefølje som en særlig rådgiver, skal forstås sådan, at regeringen ikke længere bakker op om anbefalingerne fra Betænkning 1537 fra 2013, hvor der advares mod, at navnlig den bistand, der knytter sig til ministerens mere politisk og partipolitisk prægede funktioner, varetages af det neutrale embedsværk, da det kan så tvivl om embedsværkets objektivitet.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V), Christoffer Aagaard Melson (V).

Det talte ord gælder.

Svar:

Tak for samrådsspørgsmålene.

Jeg må indrømme, at jeg blev noget overrasket, da jeg så, at jeg er kaldt i samråd, fordi ministeriet har søgt efter en ny medarbejder, præcis som ministeriet gør mange gange årligt hvert eneste år. Men jeg vil naturligvis besvare spørgsmålene så godt, jeg kan.

Jeg tillader mig at besvare begge spørgsmål samlet.

Samrådsspørgsmål X lyder:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan stillingen som »strategisk medarbejder til Politik og Kommunikation« til Kulturministeriets departement, som har været slået op af Kulturministeriet, adskiller sig fra stillingen som ”særlig rådgiver”, udover at stillingen besættes efter andre ansættelsesregler end dem, der gælder for de særlige rådgivere.

Samrådsspørgsmål Y lyder:

Ministeren bedes redegøre for, om ansættelsen af en »strategisk medarbejder til Politik og Kommunikation« i Kulturministeriets departement, som er en neutral embedsmand, men med stort set samme opgave-portefølje som en særlig rådgiver, skal forstås sådan, at regeringen ikke længere bakker op om anbefalingerne fra Betænkning 1537 fra 2013, hvor der advares mod, at navnlig den bistand, der knytter sig til ministerens mere politisk og partipolitisk prægede funktioner, varetages af det neutrale embedsværk, da det kan så tvivl om embedsværkets objektivitet.

Lad mig først og fremmest slå fast, at der på ingen måde er tale om en stilling som særlig rådgiver eller en politisk stilling i øvrigt.

Jeg bliver i spørgsmålet bedt om at forholde mig til, hvordan en strategisk medarbejder i kontoret for politik og kommunikation i Kulturministeriet og en særlig rådgiver adskiller sig fra hinanden – foruden ansættelsesvilkårene, og det vil jeg naturligvis redegøre for. Men først vil

jeg understrege, at ansættelsesvilkårene sådan set er en væsentlig del af ligningen.

Jeg tror godt, at vi alle kan blive enige om, at hvem man er ansat af, hvem der kan hyre og fyre én ikke bare er en ligegyldig detalje. Så lad mig for god ordens skyld opridse omstændighederne omkring jobopslaget: Det konkrete job er slået op af Kulturministeriet, da en medarbejder er rokeret til en anden stilling internt i ministeriet.

Kulturministeriet er ansvarlig for ansættelsen af embedsmænd i ministeriet, og jobopslagene godkendes alene af ministeriets direktion. Det har også været tilfældet her.

Jeg har som minister ikke indflydelse på, hvem der får stillingen, det er departementschefens beslutning. For god ordens skyld kan jeg også tilføje, at den pågældende medarbejder – helt på sædvanlig vis – vil referere til kontorchefen for det pågældende kontor.

Lad mig understrege: Vedkommendes partibog er altså helt og aldeles ligegyldig i denne sammenhæng. Det kan man ikke just sige om en særlig rådgiver.

Det angives i spørgsmålet, at den strategiske medarbejder i politik og kommunikation har 'stort set samme opgave-portefølje som en særlig rådgiver'. Dette er ukorrekt.

Det omtalte jobopslag beskriver et almindeligt job i et departement, hvor det er en del af arbejdsopgaven at bistå med udarbejdelsen af bl.a. udkast til udspil og debatindlæg til ministeren.

Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om de formelle rammer for ansættelse af embedsmænd i centraladministrationen, så er det omtalt i Kodeks VII under den tredje pligt 'Faglighed', at:

Embedsmænd skal i deres rådgivning og bistand til ministeren om det faglige grundlag for f.eks. politiske beslutninger og besvarelser lade sig lede af, hvad de anser for fagligt rigtigt. Sammen med denne faglige bistand og rådgivning yder embedsmænd politisk/taktisk rådgivning om, hvordan ministeren bedst får besluttet, præsenteret og gennemført sin og regeringens politik.

Vel at mærke i et kodeks, der er kommet til verden under spørgerens partis regeringsledelse, og noget jeg i øvrigt synes, vi kan være stolte af i Danmark.

Jeg forventer som minister, at embedsværket rådgiver mig og arbejder til min gavn og den regering, som er demokratisk valgt til at lede landet. Var dette ikke tilfældet ville det da været et dårligt embedsværk. Når jeg som folkevalgt skal forvalte den magt, indflydelse og grundlæggende tillid, som jeg er blevet betroet af borgerne for at arbejde til gavn for dem, kræver det rådgivning fra embedsværket. Også politisk rådgivning som Kodeks VII så tydeligt også understreger.

Hensigten med opslagets ordlyd har været at tiltrække et felt af dygtige og erfarne medarbejdere. Den medarbejder, som ministeriet søger her, skal fx skrive udkast til kronikker og debatindlæg, og så skal personen fx hjælpe med at lave årshjul, der giver et overblik over ministeriets samlede sager. Altså helt almindelige embedsmandsopgaver.

Regeringen bakker op om betænkning 1537 fra 2013 om de særlige rådgivere. Der må ikke være tvivl om embedsværkets neutralitet, og derfor er det netop den særlige rådgiver, der tager sig af de opgaver, der knytter

sig til ministerens mere politisk og partipolitisk prægede funktioner. Sådan er det også i mit ministerium. Jeg har en fremragende særlig rådgiver, og jeg har ikke lyst til eller behov for at drive rovdrift på mit embedsværk eller behov for at udvaske nogen grænser. Tværtimod så mener jeg, at ministeriet skal ansætte uafhængigt af partipolitisk overbevisning. I den sammenhæng ikke nødvendigvis folk, der ikke har en holdning. Det, der er det særlige ved det danske embedsværk, er, at de er så dygtige til at rådgive ud fra den minister, de har foran sig. Men det afgørende er også, at hvis jeg skulle være skiftet ud i morgen, med fx spørgeren, så skal de kunne gøre det samme for ham. Tak.